

ELÄMÄN JA KUOLEMAN SAATTO

Luuk. 7:11-17

11. Sen jälkeen Jeesus lähti Nainin kaupunkiin. Hänen kanssaan kulkivat hänen opetuslapsensa ja suuri joukko ihmisiä.

12. Kun hän lähestyi kaupungin porttia, sieltä kannettiin ulos kuollutta, äitinsä ainoa poikaa. Äiti oli leski. Hänen kanssaan kulki paljon kaupungin kansaa.

13. Hänet nähdessään Herra armahti häntä ja sanoi hänelle: "Älä itke!"

14. Hän meni ja kosketti paareja, niin kantajat pysähtyivät. Hän sanoi: "Nuorukainen, minä sanon sinulle: nouse!"

15. Silloin kuollut nousi istumaan ja alkoi puhua. Jeesus antoi hänet takaisin äidilleen.

16. Kaikki joutuivat pelon valtaan ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Suuri profeetta on noussut keskuuteemme", ja: "Jumala on katsonut kansansa puoleen."

17. Tämä puhe Jeesuksesta levisi koko Juudeaan ja kaikkiin ympärillä oleviin seutuihin.

Kulkua jonoissa

Pidätkö Sinä jonossa kulkemisesta? On toki monenlaisia jonoja. On sotilas- ja voitonparaateja, on jonoja ottelun pääsylippujen myyntipisteeseen, on leipäjonoja, on kouluun kulkevien lasten jonoja, on ruuhkassa matelevia autojonoja, on hautajaissaattueiden jonoja jne. Kaikissa jonoissa on samalla myös kysymys kuulumisesta johonkin. Voi olla, että kuuluminen on asianomaisille vastenmielistä, niin kuin vankien jonot, tai köyhyytensä tähden lainaa jonottavan mieli pankissa. Mutta tuntuu hienolta olla juhlistajien voittajien paraatissa. On jonoja joihin ei ole pakko mennä, mutta on myös jonoja, joista ei pääse pois millään.

Hautasaattue kuuluu eräässä mielessä noihin pakollisiin kulkueisiin. Ei niin, ett-eikö hautajaisia voisi kaikin keinoin yrittää välttää, mutta jos ja kun niihin osallistuu, niin joutuu jonoon, josta ei eräässä mielessä pääse millään pois. Saattajilla on joko syvästi tiedostettu tai unholaan painettu tietoisuus siitä, että ennemmin tai myöhemmin minäkin olen arkussa, jota nyt seuraan joko jaloillani tai katseellani. Jokaisen tähän maailmaan syntyneen ihmisen elämän ainoa varma asia on se, että täällä kuolla. Vai onkohan sittenkään niin?

Kulkueiden kohtaaminen Nainissa

Tekstimme hautajaissaattoa vastaan Nain nimisen "kauniin" (sitä nimi tarkoittaa) kaupungin portin ulkopuolella tulee nimittäin toinen saattue, jota voidaan syystä nimittää elämän saattueeksi. Jos surun murtaman lesken ainoa poika makaa kuolleena paareilla matkalla kohti hautausmaata, toisen kulkueen keskuksessa kulkee mies, joka sanoo itsestään: "Minä olen Ylösnousemus ja elämä." Häntäkin seuraa suuri joukko kansaa, niin kuin hautajaissaattuettakin. (Juutalaiseen tapaan kuului, että hautajaisten aikana kukaan kaupungin asukas ei tehnyt työtä ja useimmat tulivat mukaan hautasaattueeseen, jossa otettiin osaa suruun äännekkäästi itkien.)

Elämän saattuekin oli toden näköisesti varsin äänekäs. Siinä opetuslapset ja kansa seurasivat Jeesusta, joka oli kaikkialla parantanut sairaita ja julistanut evankeliumia. Kansa saattoi Hänen seurassaan yhtyä myös iloiseen matkalauluihin Psalmien kirjan tuttuja virsiä veisaten.

Jotenkin tuo Nain, kaunis kaupunki, oli aivan sopimaton paikka kuoleman saatolle. Ei ole rumempaa kuin kuolema. Siksi kuolleet piti saada nopeasti pois elävien

keskuudesta rumentamasta kaupunkia. Tänä päivänäkin meillä on taipumus sulkea kuolevat sairaaloiden yksityishuoneisiin silmiemme tavoittamattomiin, jottei meidän tarvitsisi yhdessä heidän kanssaan valmistautua omaan kuolemaamme. Sitten kuoleman jälkeen tapana on kukin ja kaunein sanoin koristella kuoleman rumuutta.

Kolme kuolemaa

Kuolema on synnin palkka. Sitä on itse asiassa kolmea lajia. On ruumiillinen kuolema, josta tekstimme puhuu. On hengellinen kuolema, jonka vallassa tähän maailmaan jo synnymme. Se on eroa elämän lähteestä Jumalasta ja se ilmenee syllisyytenä, häpeänä, pelkona, elämän tarkoituksettomuutena ja himojen orjuutena. Vihdoin on sitten iankaikkinen kuolema, jonka kauheutta kuvannee ehkä se, että kun ihminen onnistuu tuhoamaan oman ja usean muunkin ihmisen elämän katkaisemalla 10 sidettä tuhannesta, joilla Jumala oli sitonut hänet itseensä. Iankaikkinen kuolema eli kadotus, helvetin tuli alkaa siitä, kun Jumala omalta puoleltaan katkaisee loput 990 sidettä.

Kuolema ei ole luonnollinen asia, se on kaikkein luonnottomin asia maailmassa. Siitä kertoo ihmisten voimakas elämänhalu ja kaipaus ikuiseen elämään. Useimmat itsemurhaankin ajautuneet tekevät sen, koska he eivät löytäneet sitä elämää, jota syvimmiltään kaipasivat. Rakkauden jano, joka ei löydä täyttymystä muuttuu kuluttavaksi tuskaksi.

Armahtava katse

Jeesuksessa lähestyi Nainin leskeä ja paareilla makaavaa pojan ruumista elämän saatto. Elämän Lähde ja se Ainoa, jolla on konkreettinen vastaus kuoleman valtaa vastaan lähestyi. Jeesuksen silmät osuivat ensimmäisinä murheen murtaamaan, ainoan poikansa ja siis myös ajallisen tukensa menettäneeseen leskeen. Jeesuksen silmistä loisti armo ja sääli. Toki hautajaissaatossa moni muukin tunsu sääliä ainoan tukensa menettäneeltä leskeä kohtaan. Häntä lohduttamaanhan he olivat saattoon tulleet. Mutta Jeesuksen sääliissä oli kysymys jostain paljon suuremmasta ja syvemmästä.

Kun me lohdutamme surevaa, saatamme sanoa hänelle: "Anna kyyneltesä vuotaa eron ikäväsäsi." Tässä lohdutuksessamme ei toki itsessään ole mitään pahaa, mutta se kertoo samalla sen, miten avuttomia olemme ketään todella lohduttamaan syvän surun keskellä.

Jeesus sen sijaan sanoo jotain aivan muuta: "Älä itke!" Sanoillaan Jeesus ei tarkoita, että tukahduta luonnolliset tunteesi. Itse asiassa Jeesus osoittaa mitä inhimillisimpiä tunteita kuoleman edessä tuntiessaan sääliä leskeä kohtaan tai tuntiessaan vihaa kuolemaa kohtaan Lasaruksen haudalla. Se, että Jeesus kykenee auttamaan ei tee Hänestä tunteetonta hädässä ja surussa eläviä kohtaan. Jeesuksen viesti oli selkeä: "Nyt kun Minä olen tässä, Sinun ei tarvitse enää itkeä. Tähän asti itkusi oli mitä luonnollisin asia, mutta nyt tapahtuu muutos."

Sanan voima

Sitten Jeesus kääntyy vainajan puoleen, pysäyttää kulkueen koskettamalla paareja ja lausuu sanat: "Nuorukainen, minä sanon sinulle: nouse!"

Kaikissa niissä kolmessa kuolleista herättämistapauksista, jotka evankeliumit ovat meitä varten rekisteröineet, Jeesus puhuttelee kuollutta ikään kuin vainaja olisi elossa ja kuulis sen, mitä hänelle sanottiin. Jairuksen tyttärelle Jeesus sa-

noi: "Talita kuum! Tyttönen, nouse!" Lasaruksen haudalla Hän sanoi: "Lasarus tule ulos!" Kaikkien kolmen tapauksessa kuolleet ovat kuuliaisia Jeesuksen sanalle ja palaavat ruumiisiinsa, joissa tapahtuu samalla ihmeellinen paranemismiehe. Toisaalla Jeesus toteaaikin kaikista ruumiillisesti kuolleita näin: "Jumalalle kaikki elävät, ei Hän ole kuolleitten vaan elävien Jumala!"

Viime sunnuntain tekstissä Jeesus ylisti roomalaisen sadanpäämiehen uskoa, jolle riitti Jeesuksen sana. Sana paransi kuolemallaan olevan palvelijan. Nyt Jeesuksen sana kutsuu kuolleen takaisin elämään. Hänelle kuolleen herättäminen on yhtä helppoa kuin meille nukkuvan ihmisen herättäminen.

Jeesus ei kuitenkaan herättänyt julkisen toimintansa aikana kovin montaa ihmistä kuolleista, kuitenkin riittävän monta, jotta voimme nähdä ja uskoa Hänen valtaansa kuoleman yli. Syy siihen, että vain muutamia kutsuttiin takaisin, lienee siinä, että Herran valtaistuimen eteen päässeille sieluille paluu tähän aikaan on aina samalla paluuta myös tuskaan ja vaivaan. Jeesuksen armo kohdistuikin pikemminkin leskeen kuin hänen poikaansa.

Omistussuhteet

Tekstissämme on vielä eräs tärkeä sana: "*Jeesus antoi pojan takaisin äidilleen.*" Se kertoo, että ainoa, jolla on lopullinen omistusoikeus meihin niin elämässä kuin kuolemassa, on Jeesus Kristus. Hänellä on valta herättää kuolleita ja myös valta antaa ihminen toiselle, palvelemaan tätä rakkaudessa. Jairuksen tytär annettiin vanhemmille takaisin, Lasarus taas Martalle ja Marialle. Kenelle Herra on antanut Sinut palvelemaan häntä. Puolisollesi, perheellesi, seurakunnallesi, suvullesi, kansakunnallesi. Kaikessa siinä on kuitenkin kysymys siitä, että syvimmiltään kuulut Herralle. Hän lähettää Sinut palvelemaan ihmisiä sen elämän varassa, jonka Hän itse antoi ja jota Hän kaiken aikaa pitää yllä. Olet Herran lähettiläs tässä maailmassa.

Jeesus keskukseen

On mielenkiintoista, miten Luukas kuvaa tämän ihmeen vaikutusta. Hän ei mainitse mitään leskiäidin suuresta ilosta, niistä ilon kyyneleistä ja ylistysvirrestä, joka varmasti nousi hänen sydämestään. Luukkaan mielenkiinto on kokonaan muualla, itse Elämän Ruhtinaassa. Mitä Nainin hautasaaton ihmiset ja Jeesuksen mukana tulleet ihmiset tämän kaiken seurauksena ajattelivat Jeesuksesta?

"Kaikki joutuivat pelon valtaan ja ylistivät Jumalaa sanoen: 'Suuri profeetta on noussut keskuuteemme', ja: 'Jumala on katsonut kansansa puoleen'." (16)

Nainin naapurikaupungissa Sunemissa profeetta Elisa oli aikanaan herättänyt lesken pojan kuolleista. Nyt kansa vakuuttui, että Jeesus oli Jumalan lähettämä Profeetta. He olivat oikeassa, mutta ymmärsivät silti vielä aivan liian vähän. Jeesus oli toki se profeetta, jonka Mooses oli sanonut tulevan ja jonka puhetta oli kuultava, jos mieli elää.

Kansa tunnusti myös, että "*Jumala oli katsonut kansansa puoleen*". Siinäkin he olivat oikeassa, mutta ymmärsivät vielä aivan liian pinnallisesti Jumalan pelastustekoja.

Kuoleman voittaja

Jeesus ei tullut herättämään ainoastaan ruumiiltaan kuolleita, vaan Hän oli tullut myös kuolemaan heidän kuolemansa heidän sijastaan. Hän oli tullut ylös-

nousemuksensa kautta herättämään syntiensä tähden hengellisesti kuolleetkin uuteen iankaikkiseen elämään, jossa kuolemalla ei ole enää mitään sijaa. Paavali kuvaa tätä näin:

*Mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, on suuren rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut, tehnyt meidät, jotka **olimme rikoksiimme kuolleita, eläviksi Kristuksen kanssa**. Armosta te olette pelastetut. Yhdessä hänen kanssaan Jumala on herättänyt meidät ja yhdessä hänen kanssaan asettanut taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa,... (Ef. 2:4-6)*

Jeesuksen ylösnousemusvoitto synnistä ja kuolemasta merkitsee sitä, että kuolemalla ei ole enää mitään lopullista valtaa Jumalan lapsiin. Raamattu käyttää uskovan ihmisen ruumiillisesta kuolemasta aivan toista nimeä: Sitä kutsutaan poisnukkumiseksi tai kuolemaksi Kristuksessa.

Poisnukkuminen ja kuolema

*Sitten Jeesus sanoi opetuslapsille: "Ystävämme Lasarus **nukkuu**, mutta minä menen herättämään hänet unesta". Niin opetuslapset sanoivat hänelle: "Herra, jos hän nukkuu, niin hän tulee terveeksi". Mutta Jeesus puhui hänen kuolemaansa; he taas luulivat hänen puhuneen unessa nukkumisesta. Silloin Jeesus sanoi heille suoraan: "Lasarus on **kuollut**,..."*

*Jeesus sanoi Martalle: "**Minä** olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?" (Joh. 11:11-14, 25-26)*

Nukkuminen ja kuolema

Olen mietiskellyt, miksi Jeesus käytti Lasaruksesta puhuessaan tuosta viimeisestä vihollisesta kuolemasta nimitystä "nukkuminen". Olin aina ohittanut sanan vain tyypillisenä kauniina ilmaisuna synkästä asiasta, mutta kun sitten Paavalikin käyttää esimerkiksi 1. Tess. 4:13-18 samaa sanaa nukkuneet tai poisnukkuneet, aloin ymmärtää, että kysymys on tietoisesta sanavalinnasta.

*Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka **poisnukkuneiden** on, ettette murehtisi niin kuin muut, joilla ei toivoa ole. Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova **poisnukkuneet** esiin yhdessä hänen kanssaan. Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemuksen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet. Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme **aina olla Herran kanssa**. Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla. (1. Tess. 4:13-18)*

Sama asia tulee vastaan 1. Kor. 15 luvun alussa evankeliumin sisällön määrittelyssä. Paavali toteaa eräistä ylösnousemuksen todistajista, että he ovat nukkuneet pois (ei että he ovat kuolleet). Erityisen voimakkaana vastakkainasettelu tulee ilmi, kun Jeesus meni Jairuksen tyttären kotiin herättämään hänen tytärtään. Jeesus sanoi: "*Ei hän ole kuollut, vaan nukkuu.*" Näillä sanoillaan Hän sai lasta suremaan tulleet ihmiset nauramaan itselleen. Miksi Jeesus asettaa itsensä nau-

runalaiseksi? Siksi, että Hän tietää paremmin. Pelastuneella ei ole kuolemaa edessään, vaan nukkuminen Herran käsiin.

Kuoleman kaksi merkitystä

Raamatussa sanalla kuolema on kaksi eri merkitystä, sen sijaan meidän arkikiellessämme lähinnä vain yksi. Raamatun perusmerkitys sanalle kuolema on olemassaolon jatkuessa tapahtuva tuomio ja rangaistus synnistä ja sen hirvittävät seuraukset kaikilla eri tasoillaan (hengellinen, ajallinen ja iankaikkinen). Kuolema on synnin palkka. Raamattu käyttää sanaa myös arkikielen merkityksessä eli tämän ajallisen elämänmuodon päättymisenä.

Yllä olevassa kuuluisassa sanassa Martalle Jeesus käyttää sanaa kuolema näissä kahdessa eri merkityksessä ja siitä selittyy näennäinen ristiriitaisuus. Jae voitaisiin kirjoittaa muotoon: *"Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi nukkunut pois (kuollut). Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole (ei saa mitään tuomiota synneistään). Uskotko sen?"*

Uskovan kuolema jo takanapäin

Kun Ilmestyskirja sanoo: *"Autuaat ovat ne kuolleet, jotka Herrassa kuolevat tästä edes"*, (14:13) Herraan turvautuneen uskovan kuolema niin hengellisessä, ajallisessa kuin iankaikkisessakin merkityksessä on takanapäin. Se rangaistusmerkityksessä kärsittiin Golgatalla. Kun kaste ja usko liittää meidät Kristuksen kuolemaan ja hautaamiseen ja ylösnousemiseen, niin meidän kuolemamme on lopullisesti ohi.

Kun Paavali toteaa, että hänen lihansa on Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, sekin viittaa samaan asiaan. Synnillinen liha ja kaikki sen aiheuttamat ja vastaisuudessakin aiheuttamat lankeemukset ovat jo lopullisesti saaneet rangaistuksensa Jeesuksen uhrissa Golgatan ristillä. Mitään tuomiota ei ole sillä, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

Nukahtamista Herran syliin

Näin uskova ei ole syvimmissä raamatullisissa merkityksissä mitään kuolemaa edessään. Kuolla Herrassa tarkoittaa siis samaa kuin nukkumista Herran syliin. Käytännössähän se tarkoittaa sitä, että tämä katoavainen puku vaihdetaan katoamattomaan ja iankaikkiseen ylösnousemusruumiiseen tosin lyhyen odotusajan jälkeen, mutta henki saa välittömästi käydä Paratiisiin Herran luo. Sieltä se on tuleva Herran paluussa ja saa myös oman lopullisen ylösnousemusruumiinsa Jeesuksen kirkkauden ruumiin kaltaisuudessa.

Kun Jeesus ja apostolit käyttävät sanaa nukkuminen tästä asiasta, se on paras mahdollinen luonnollisen tason kuva, jolla siirtymistä Herran tykö voidaan kuvata. Niin kuin nukkumisessa ruumis on hiljaa sängyllä mutta sielu liikkuu unimaailmassa vapaasti, samoin ruumiin nukahtaessa pois sielu ja henki lähtee vapaaseen taivaalliseen olotilaan saadakseen sitten myöhemmin paluun uuteen ylösnousemusruumiiseen.

Poisnukkumiseen eli uskovan ruumiin "kuolemaan" ei sisälly enää mitään rangaistusmerkitystä silloinkaan, kun sitä saattavat edeltää kipeät riisumisen ja ruumiin ja sielun tuskat. Rangaistus sekä ajallisessa, hengellisessä että iankaikkisessa merkityksessä kärsittiin kokonaan ja loppuun Golgatalla. Poisnukkumista edeltävät taistelut kuuluvat Jumalan pyhittävään työhön, sen riisumiseen, mitä ei

taivaassa enää tarvita. Ylösnousemusruumiissa pyhitys tulee ruumiinkin osalta täydelliseksi.

Jeesus itse on ylösnousemus

Kun Jeesus kysyi Martalta: *"Uskotko sen?"* Hän ei tarkoittanut vain sitä, että Lasarus nousisi ylös kuolleista - sitäkin, vaan ennen kaikkea sitä, että oliko Martta valmis ottamaan vastaan sen ihanan tosiasian, että myös hänen oma kuolemansa tulisi Kristus kuolemaan hänen sijastaan ja että hän itsekin tulisi osalliseksi ylösnousemuksesta Jeesuksen kautta. *"MINÄ olen ylösnousemus ja elämä"* ei tarkoita, että Jeesus tulisi joskus antamaan ylösnousemusruumiin, vaan sitä, että Hän on nyt sillä tavalla omiensa elämä, että he ovat **osallisia ylösnousemuselämästä jo täällä ajassa**. Sen johdonmukainen seuraus on sitten tietysti myös uuden ruumiin saaminen Jeesuksen tullessa takaisin.

Fukuin todistus

Lopuksi pieni esimerkki vuodelta 1996 siitä, miten Elämän ruhtinas voi kohdata kuoleman saatossa olevan ihmisen:

Olen omassa olohuoneessani Ryttylän lähetyskappelin ensimmäisessä kerroksessa. Edessäni istuu 30 kg:n painoiseksi laihtunut 43 vuotias japanilainen rouva Fusayo Fukui. Hänessä todettiin alkuvuodesta keuhko- ja ruokatorven syöpä ja nyt hän ei enää ole kahteen kuukauteen kyennyt syömään mitään. Mutta silti hän halusi tulla unelmiensa matkalle Suomeen. Viikko Suomessa kotonamme ja muiden entisen Japanin lähettien hoidossa alkaa olla takanapäin. Runsas kuukausi sitten iskivät kovat kivut kaikkialle kehoon, mutta silti käsittämättömän vahvalla tahdonvoimalla ja voimakkaiden kipulääkkeiden varassa hän lähti aikuisen tyttärensä Mamin ja 10-vuotiaan poikansa Shigekin kanssa matkaan. Voimat eivät riitä kuin muutaman askeleen kävelemiseen, mutta pyörätuolissa ja autolla liikkuen unelmien ulkomaanmatka on lopullaan. Nyt hän on tyttärensä ja poikansa saattamana lähdössä takaisin Japaniin. Kysyn, miltä matka oli tuntunut.

“Vaikka Suomi on häkellyttävän pimeä ja vaikka itselleni pimeyden kestäminen on aina ollut vaikeaa, täällä ihmiset ovat ihmeen lämpöisiä. Täällä on ollut niin hyvä olla, että voisin hyvin jäädä tänne kuolemaan, ellei mieheni odottaisi minua kotona.”

Kysymykseeni kannattiko näin raskaalle matkalla niin vähäisin voimin tulla hän vastaa: “Tätä varten ovat olleet viimeiset 10 vuotta elämässäni! Jumala on johdattanut minut tänne.” Sitten hän viittaa eilisillan juhlaan, jossa hänet pyhässä kasteessa liitettiin Jeesuksen kärsimisen, kuolemaan ja ylösnousemiseen. Aika taivaallisten juhlien alkaa on pian hänellä käsissä. Juttelimme paljon taivaan ihanuudesta, siitä Jumalan vanhurskauden valtakunnasta, missä saamme katsella kasvoista kasvoihin Jeesusta Kristusta. Rouva Fukui on tehnyt valmistelunsa taivasmatkaa varten.

Jumalan valtakunnan lähestyminen hänen elämäänsä alkoi oikeastaan jo noin 20 vuotta sitten. Silloin hän ensi kertaa elämässään törmäsi kristittyihin. Nuorena sairaanhoitajana Ananin Keskussairaalassa hän joutui näkemään ilmiön, joka tuntui hänestä uskomattomalta. Ananin Luterilaisen seurakunnan rouva Okahisan 38 vuotias mies oli juuri kuollut syöpään. Normaalisti kuolemantapauksen yhteydessä omaiset itkevät, mutta siinä potilashuoneessa vainajan ympärillä veisattiin kiitosvirsiä vielä toista tuntia potilaan poistumisen jälkeenkin. Leskikin näytti käsittämättömän onnelliselta, sillä hänen miehensä oli vasta viikkoa aikaisemmin löytänyt elävän uskon Jeesukseen, saanut syntinsä anteeksi ja levon sydämelleen. Sairaanhoitajatar Fukui ei voinut olla näkemättä sitä suurta eroa, mikä oli uskovan kristityn ja buddhalaisen ajallisen kuoleman välillä.

Seuraavan kerran rouva Fukui törmäsi kristittyihin 12 vuotta sitten, kun hän joutui hoitamaan meidän perheemme silloin 6-vuotiasta Sampoä pikku leikkauksen jälkeen. Vaimoni Lea oli japanilaiseen tapaan kaiken aikaa potilaan vierellä ja sai monta tilaisuutta jutella tämän silloin jo kolmen lapsen äidin, rouva Fukuin kanssa. Noista muutamista päivistä kehkeytyi luja ystävyys hänen perheensä ja meidän perheemme välille.

Rouva Fukui alkoi ensin käydä ruokapiirissä kotonamme ja sitten kun hänen neljäs, nyt 10 vuotias, lapsensa syntyi, hänelle tuli tilaisuus alkaa käydä kirkossa säännöllisemmin.

Sanan nälkä kasvoi ja kasvoi. Usein hän saattoi yötöistä päästyään käydä hakemansa vauvansa kotoaan ja tulla heti kirkolle opiskelemaan Jumalan sanaa. Väsymys ei ollut este, kun sydän janosi Elämän Leipää.

Noihin aikoihin hän alkoi ymmärtää, mistä synnissä on kysymys ja usein hän ripissä kertoi sydämensä taakat ja sai kuulla evankeliumin sanan:

“Jeesuksen Golgatan ristillä vuodatetun uhriveren tähden ja Hänen ylösnousemisensa tähden saat kaikki syntisi anteeksi.”

Parannuksessa hän kääntyi näin Herran puoleen ja sai omistaa Jumalan rauhan. Usko Jeesukseen syntyi hänen sydämeensä.

Hänen isänsä, erään japanilaisen uususkonnon innokas kannattaja ja paikallinen kirjallisuuden levittäjä, samoin kuin hänen veljensä näkivät rouva Fukuissa tapahtuneen muutoksen ja alkoivat käydä kirkolla. Isä tuli juttelemaan kaikenlaisia uskontoon liittyviä asioita ja veli opiskelemaan englannin kieltä ja Raamattua. Rouva Fukuin mieskin kiinnostui asioista ja kävi jonkin aikaa erittäin innokkaasti kirkossa Jukka Kallioisen antamassa Raamattu-opetuksessa.

Mutta sielujen Murhaaja ei ole valmis liian helpolla luopumaan seuraajistaan. Hänelle tuli kiire. Mies saatiin ensin pelästymään omaa uskonnollista innostumistaan ja sen mahdollisia kielteisiä vaikutuksia työpaikalla. Niin kirkossa käynti sai jäädä.

Isä taas sai tyttärensä käymään oman uskontonsa vaikutusvaltaisen opettajan puheille, joka neuvoi häntä:

“Kristityt ja me Oomoto-uskonnon palvelijat uskomme samaan Jumalaan. Voit aivan rauhassa uskoa Jeesukseen, mekin kunnioitamme Häntä, mutta älä nyt kuitenkaan kristillistä kastetta ota. Se ei ole tarpeen, uskosi Jumalaan riittää.”

Rouva ei halunnut nousta isänsä ja miehensä tahtoa vastaan ja niin jo pitkälle suunniteltu kaste jäi joksikin aikaa häneltä saamatta. Mutta usko Jeesukseen ei hänen sydämeään sammunut.

Viime helmikuussa saimme puhelun Japanista. Kirkkaalla ja valoisalla äänellä rouva Fukui kertoi, että hänessä oli todettu pitkälle kehittynyt syöpä, joka hoitamattomana johtaisi kuukaudessa kuolemaan. Vaimoni Lea lähti siltä istumalta hankkimaan lentoliput Japaniin ja lähti häntä kuukauden päiviksi hoitamaan. Liisa Pollarikin sai tilaisuuden käydä Japanin matkallaan häntä tervehtimässä.

Alussa koko perhe oli niin shokissa kuulemastaan, että itki ja valitti hänen ympärillään. Itse asiassa sairaan rouvan tehtävänä oli lohduttaa perheen jäseniä kertomalla, millaiseen ihanaan taivaalliseen valtakuntaan hän pian pääsisi.

Solumyrkyt tehosivat sen verran, että vaikka pariin kuukauteen mikään ruoka ei enää ole päässytäkään vatsaan ja vaikka kivut alkoivat lyödä kaikkialle kehoon, hän päätti vielä

viimeisillä voimillaan kipulääkkeiden varassa toteuttaa unelmansa päästä käymään Suomessa.

Kysyin häneltä pari päivää sitten:

“Tiedätkö minkä lahjan haluaisin Sinulle antaa?”

Hän vastasi:

“Kyllä tiedän, olen tiennyt sen jo 10 vuotta. Sinä haluaisit kastaa minut.” Seuraavana päivänä 3.12. hän sanoi:

“Voisinko minä ihan tällaisenani saada kasteen?”

Kun tiesin hänen vilpittömän parannuksen tekemisensä ja aidon uskonsa Jeesukseen, vastasin:

“Juuri sellaisenasi saat käydä Jumalan armoliittoon.”

Niin sitten muutamien entisten japanilähettiläiden ja hänen tyttärensä ja poikansa todistaessa rouva Fukui saatiin liittää Jumalan seurakuntaan ja kasteessa luvattujen kaikkien ihmeellisten aarteiden omistajaksi. Jumalan valtakunta on tullut parannuksen tehneen ja evankeliumin uskoneen väsyneen vaeltajan sydämeen asti.

Sairaanhoidtajana rouva Fukui on hoitanut lukemattomia vakavasti sairaita ihmisiä. Kysymykseeni, mitä hän oman sairauskokemuksensa valossa sanoisi hoitotyössä oleville hän vastaa:

“Ymmärrän nyt kuinka heikosti olen ymmärtänyt sairaiden sydäntä ja kipuja. Sairaalle ei pidä sanoa: ’Yritä nyt parhaasi taistelussa kipuja vastaan, sillä sairas tekee sen sanomattakin. On parempi olla rohkaisematta ja pikemminkin yrittää ymmärtää sairaan tunteuksia ja sanoa vaikka: ’Sinulla on todella raskasta.’ Myötäeläminen on parasta kärsivälle eivät sinänsä hyvää tarkoittavat kehotuksen ja rohkaisun sanat.”

Keskustelumme päätteeksi hän toteaa:

“Nyt tuntuu siltä, että tänä jouluna voisin todella iloita, riemuita ja juhlia. *Iesusama ga umarete, hontoo ni omedetoo gozaimasu.*” Jeesus on syntynyt, olemme todella onniteltavia sen tähden, niin kuin japanilainen joulutervehdys kuuluu.

Entä Sinä?

Kuljetko Sinä tänään elämän vai kuoleman saatossa? Elämän Herra lähestyy sinua sanassaan. Hän tahtoo herättää Sinutkin elämään, jonka yli kuolemalla ole mitään valtaa. Hän kutsuu Sinua hengellisestä kuolemasta iankaikkiseen elämään. Saat synnissä aivan kuolleena ottaa vastaan sana: ”Sinun syntisi ovat sinulle anteeksi annetut Jeesuksen nimessä ja veressä.” Saat kuulla vielä toisen sanan: ”Nouse, ota vuoteesi ja käy!” Herran sana antaa Sinulle Pyhän Hengen ja uuden voiman elää Hänen kasvojensa edessä.